

TRANG THƠ

NGUYỄN CHÍ THIỆN

Trong mấy tháng qua, trong giới văn học, nhiều người đã bàn, đã nói đến một nhân vật, một thi sĩ thật lạ lùng, rất đặc biệt, mà có người đã cho là một tiên tri người Việt Nam. Đó là Nguyễn Chí Thiện.

Rất nhiều người nghe đến tên này, nhưng không mấy người biết, không mấy ai quen với Ông.

Những thơ của Ông, nay đã được rất nhiều người nhắc tới, và Lá Thư xin trích ra hai bài của Trần bình Nam và của Nguyễn Văn Quảng Ngãi, nói về nhà thơ Nguyễn Chí Thiện.

Trong số báo tới, chúng tôi sẽ trích đăng nhiều bài của nhà thơ này, và chắc rằng quý Ái hữu sẽ vui thích ...

LTAHCC

* DIỄN ĐÀN THANH NIÊN

Nhân 30 tháng 4, bàn về:

NGUYỄN CHÍ THIỆN: NHÀ TIÊN TRI VIỆT NAM

• TRẦN BÌNH NAM

Ba Mươi Tháng Tư lại đến. 30 tháng 4, 1990 năm nay khác hẳn những 30 tháng 4 của 14 năm trước. Tình hình thế giới, nhất là tình hình nội bộ các nước Cộng sản đã chuyển biến một cách căn bản trong năm 1989.

Nhiều huyền thoại sụp đổ. Huyền thoại lớn nhất: "một ngày Cộng sản thì mãi mãi là Cộng sản" đã bị phủ nhận một cách thảm hại. Đông Âu, rồi đến Nga Sô, người thầy Cộng sản cũng từ bỏ độc tôn chính trị trước sức ép của lịch sử.

Những chuyển biến chính trị nói trên thật là bất ngờ. Trước đây 2 năm, không ai có thể tiên đoán được. Ngoại trừ nhà thơ Nguyễn Chí Thiện, người tù nhân bất khuất cộng 18 năm tù của chế độ Cộng sản.

30 tháng 4 năm 1975, ngày thế giới bàng hoàng thì Nguyễn Chí Thiện vẫn tin tưởng chính nghĩa sẽ thắng, và trong lúc hệ thống Cộng sản quốc tế còn là thành đồng vách sắt, Nguyễn Chí Thiện đã tiên đoán được ngày đảng viên Cộng sản bỏ cờ, bỏ đảng để về với nhân dân.

Nhớ lại ngày 30 tháng 4 mười lăm năm trước, lúc hàng chục sư đoàn Cộng quân tiến vào thành phố Sài Gòn chấm dứt sự kháng cự của miền Nam; lúc Hoa Kỳ hoảng hốt bỏ chạy quên mang cả xác người lính Thủy Quân Lục Chiến Mỹ tử nạn cuối cùng ở Tân Sơn Nhất; lúc hàng trăm ngàn người Việt liêu chết ra biển chưa biết đi về đâu; lúc từng đoàn tàu hải quân Việt Nam Cộng Hòa bị buộc hạ cờ trước khi vào hải phận Phi Luật Tân; lúc các tướng lãnh không còn can đảm đeo lon ở các trại tị nạn

Wake hay Guam; lúc vị Tổng thống cuối cùng nhục nhã đầu hàng Cộng sản. Nói chung, lúc cả thế giới rung động, lúc mà sự vô vọng tràn ngập cả lòng người, thì tại nhà tù Phong Quang, một tù nhân 42 tuổi, đói khát bệnh hoạn tên là Nguyễn Chí Thiện đã tiên đoán rằng cuộc thắng lợi vĩ đại của Cộng sản Việt Nam mà thế giới đang cúi đầu ca tụng chỉ là một chiến thắng nhất thời. Nguyễn Chí Thiện viết:

*Khi Mỹ chạy, bỏ miền Nam
cho Cộng sản*

*Sức mạnh toàn cầu nhục nhã
kêu than*

Giữa tù lao, bệnh hoạn, cơ hàn

*Thơ vẫn bản, và thừa dư sức
đan!*

*Vì thơ biết một ngày mai xa xôi
nhưng xán lạn*

*Không giành cho thế lực yêu
gian*

Tuyệt vọng dầu lan tràn

Hy vọng dầu tiêu tan

Dân nước dầu đêm dài ai oán

*Thơ vẫn đỏ, gông cùm trên
ván*

Âm thầm, thâm tím, kiên gan

*Biến trái tim thành "chiếu yêu
kính" giúp nhân gian*

*Nhận rõ nguyên hình Cộng
sản*

Tất cả suy tàn, sức thơ vô hạn

*Thắng không gian và thắng cả
thời gian*

*Sét thép quân thù năm tháng
rỉ rã!*

(Khi Mỹ Chạy, 1975)

Bài thơ biểu hiện "tinh thần Nguyễn Chí Thiện." Tinh thần Nguyễn Chí Thiện chỉ được đo lường đúng mức khi chúng ta đặt mình vào hoàn cảnh của một người tù đói khát và bệnh hoạn, bị bạo lực dày xéo thân xác đã hơn một chục năm trường trước một thế giới tan nát vô vọng. Tinh thần Nguyễn Chí Thiện không phải là tinh thần bất khuất đơn thuần. Nguyễn Chí Thiện mang trong người tinh thần Việt Nam un đúc qua hàng chục thế kỷ đấu tranh chống bạo lực để duy trì Độc Lập, Tự Do và Quyền Làm Người.

Nguyễn Chí Thiện đã tiên tri được cái biến thể của sự việc. Thấy được sức mạnh tiềm tàng của dân tộc và nhược điểm chính yếu của chủ nghĩa Mác-Lê nên Nguyễn Chí Thiện tin tưởng sắt đá một ngày mai kia sức mạnh của dân tộc sẽ thắng để đem lại ánh sáng Tự Do cho dân tộc.

Nhà thơ Nguyễn Chí Thiện tin tưởng không phải để tự an ủi. Ông tin tưởng bằng một luận cứ vững chắc vượt thời gian và không gian. Ông biết sức mạnh ma quỷ của Cộng sản do bùng bit lừa dối mà có. Chủ nghĩa Cộng sản bành trướng như nước vỡ bờ là vì Cộng sản đã lừa bịp được thế giới, tự vẽ cho mình hình ảnh người cầm đầu ngọn cờ chính nghĩa của nhân loại. Nguyễn Chí Thiện biết ngày nào khi mọi người biết Cộng sản là gì thì tự nó sẽ tan biến như sương mai dưới ánh mặt trời.

.....
*Nếu nhân loại mọi người đều
biết*

*Cộng sản là gì, tự nó sẽ tan đi
Thử sinh thành từ đâu trĩ ngu*

si
*Sự hiểu biết sẽ là mồi hủy diệt
(Thế Lực Đỏ, 1973)*

30 tháng 4 năm 1975, ngày chủ nghĩa Cộng sản toàn thắng tại Việt Nam thì cũng là thời điểm nó thoái trào. Cộng sản phải đối diện với sự thật của nếp sống phong phú hơn và tự do cởi mở hơn của miền Nam nếu so với "thiên đường xã hội chủ nghĩa miền Bắc". Đảng không thể lừa bịp được cán bộ, đảng viên, bộ đội khi những gì họ thấy tại miền Nam khác hẳn với những gì đảng tuyên truyền. Trong khi đó hơn một triệu thuyền nhân bỏ nước ra đi, với nửa triệu người bỏ mình trên biển cả đã mang thông điệp sự thật đến với thế giới tự do. Những người trí thức, những người làm chính trị bắt đầu tỉnh ngộ.

Song song với thông điệp sự thật của thuyền nhân, các tiến bộ về thông tin đã làm cho nhân dân Liên Xô, Trung Hoa, Đông Âu dần dần thấy được sự khác biệt giữa

Đông và Tây. Họ nhận ra rằng sự yếu kém về kinh tế và đời sống vật chất tối tăm của họ là do chủ nghĩa Cộng sản áp đặt một chế độ quản lý kinh tế phản tự nhiên. Họ nhận ra được sự thật của một chế độ giả trá. Trong khi người dân thiếu thốn đủ đường thì bọn lãnh tụ sống phê phôn trên xương máu và nước mắt của đồng bào, và dùng chiêu bài "vô sản chuyên chính" để đàn áp chính thành phần vô sản!

Lời tiên tri của Nguyễn Chí Thiện: "Sự hiểu biết sẽ là mồi hủy diệt", đã đến như bão táp trong mùa hè 1989 làm sụp đổ toàn bộ khối Cộng sản Đông Âu, và làm lung lay tận gốc chế độ Cộng sản tại Liên Bang Xô Viết.

Trong đau khổ và uất hận, có lúc Nguyễn Chí Thiện chỉ muốn có bom nguyên tử để nghiền nát Đảng.

.....
*Đảng vùi tôi trong đất nâu
Mong mồi hóa bùn đen dưới
đó*

*Tôi hóa thành người thợ mỏ
Và đào lên quặng quý từng kho
Không phải quặng kim cương,
Hay quặng vàng chế đồ nữ
trang xinh nhỏ*

*Mà là quặng uranium chế bom
nguyên tử*

(Đảng Đày Tôi, 1972)

Nhưng trong trí óc tuyệt vời của ông, Nguyễn Chí Thiện vẫn mừng tượng một tiến trình sụp đổ trong hoà bình của các chế độ Cộng sản, một điều trước đây không một nhà nghiên cứu nào dám khẳng định.

*Sẽ có một ngày con người hôm
nay*

*Vất súng, vất cùm, vất cờ, vất
Đảng*

*Đội lại khăn tang, quay ngang
vòng nặng*

Oan khiên!

*Về với miếu đường, mồ mã, gia
tiên.*

*Mấy chục năm trời bức bách
lãng quên*

Bao hận thù độc địa dấy lên

Theo hương khói êm lan, tan

về cao rộng

Tất cả bị lừa qua cơn ác mộng

Kẻ lọc lừa, kẻ bạo lực xó chân

Sống sót về đây an nhờ phúc phận

Trong buổi đoàn viên huynh đệ tương thân

Đứng bên nhau trên mắt mắt quây quần

Kẻ bùi ngùi hồi hận

Kẻ bồi hồi kính cẩn

Đặt vòng hoa tái ngộ lên mộ cha ông

Khai sáng kỷ nguyên tã trắng tháng cờ hồng!

Tiếng sáo mục đồng êm ả

Tinh quê tha thiết ngân nga

Thay tiếng "Tiến Quân Ca"

Và "Quốc Tế Ca"

Là tiếng sáo điều trên trời xanh bao la!

(Sẽ Có Một Ngày, 1971)

Cái ngày "vất súng, vất cùm, vất cờ, vất Đảng" mà Nguyễn Chí Thiện tiên tri và mơ ước đã xảy ra tại Đông Âu. Ngày huy hoàng đó cũng sẽ đến trên đất nước Việt Nam, để chúng ta có cơ hội đứng bên nhau trên mắt mắt quây quần, cùng nhau đặt vòng hoa tái ngộ lên mộ cha ông, và để cùng nghe tiếng sáo điều trên trời xanh bao la! ●

* DIỄN ĐÀN THANH NIÊN

NẮNG MỚI

Nguyễn văn Quảng Ngãi

NGUYỄN CHÍ THIÊN: VĨ NHÂN ĐÍCH THỰC CỦA THỜI ĐẠI

Trào lưu TỰ DO, DÂN CHỦ đã là những đợt sóng thần, những trận cuồng phong thổi sập các "lâu đài Mác-Lê" được xây dựng bằng mồ hôi, nước mắt, máu và nhân mạng của hàng triệu người tại các nước Cộng sản từ Á Châu (Mông Cổ) đến Âu Châu (Ba Lan, Hung Gia Lợi, Tiệp Khắc, Đông Đức, Bào Gia Lợi, Lỗ Ma Ni) đến Mỹ Châu (Nicaragua) và ngay cả tại Liên Xô, chiếc nôi của "chủ nghĩa xã hội ưu việt, đỉnh cao của trí tuệ loài người", nơi có "Tòa Thánh Cẩm Linh" của các tín đồ Cộng sản toàn thế giới.

Sửa đổi hiến pháp, từ bỏ chủ thuyết Cộng sản, đổi tên đảng, đổi quốc kỳ, đổi thể chế v.v... đã lần lượt diễn ra tại các quốc gia trên.

Trước các biến cố dồn dập đó – những biến cố mở màn cho buổi bình minh rạng rỡ của TỰ DO, DÂN CHỦ và NHÂN QUYỀN trên toàn thế giới – khắp nơi, nhiều người đã không ngớt ca tụng Gorbatchev là vĩ nhân, là người làm

thay đổi bộ mặt thế giới. Hình như ít có ai phủ nhận điều này!

Tuy nhiên, ông ta là kẻ đang có quyền hành cao chót vót, đang có cuộc sống sung sướng nhất thế giới, vì vậy trước tiên ông ta phải nghĩ đến cách bảo vệ quyền lợi của gia đình mình, của giai cấp mình rồi mới đến mọi người. Ông ta lại được sự hưởng ứng, hỗ trợ của nhiều nhà lãnh đạo tinh thần các tôn giáo v.v... trên toàn thế giới.

Người viết bỗng nghĩ ngay đến một người Việt Nam vô danh: NGUYỄN CHÍ THIÊN.

Ngay từ những năm đầu của thập niên 70, trong ngục tù tối tăm, trong đói khát tột cùng, từ đáy vực của khổ đau, Nguyễn Chí Thiên đã trầm tư và đã xác biết những điều đang xảy ra trên thế giới ngày hôm nay:

SẼ CÓ MỘT NGÀY

Sẽ có một ngày con người hôm nay

Vất súng, vất cùm, vất cờ, vất Đảng

Đội lại khăn tang, quay ngang vòng nạng

Oan khiên!

Về với miếu đường, mồ mã, gia tiên

Mấy chục năm trời bức bách lăng quần

Bao hận thù độc địa dấy lên

Theo hương khói êm lan, tan về cao rộng

Tất cả bị lừa qua cơn ác mộng

Kẻ lọc lừa, kẻ bạo lực xó chân

Sống sót về đây an nhờ phúc phận

Trong buổi đoàn viên huynh đệ tương thân

Đứng bên nhau trên mắt mắt quây quần

Kẻ bùi ngùi hồi hận

Kẻ bồi hồi kính cẩn

Đặt vòng hoa tái ngộ lên mộ cha ông

Khai sáng kỷ nguyên tã trắng tháng cờ hồng!

Tiếng sáo mục đồng êm ả

Tinh quê tha thiết ngân nga

Thay tiếng tiến quân ca

Và quốc tế ca

Là tiếng sáo điều trên trời xanh bao la!

(1971)

ĐAU ĐỚN LẮM

Đau đớn lắ cái lắ to thể
kỷ

Sử sách ngàn đời còn mãi
khắc ghi!

Mấy chục năm trời xương máu
đổ đi

Thử hỏi dân đen thu được
những gì?

Ngoài một số từ lừa mị kẻ ngu
si!

Người công nhân trước gọi cu
li

Người lính cũ nay gọi là chiến
sĩ

Song vẫn vác, vẫn khuôn, vẫn
đói nghèo vẫn bị

Đẩy đi chiến trường chết hoai,
chết phí

Cho một lũ trung ương lộn i!

Còn cuộc sống ngày xưa lắ
than tác tị

Nay vụn lắ thêm tác tị, đen xi

Đau đớn lắ cái lắ to thể
kỷ

Sử sách ngàn đời còn mãi
khắc ghi!

(1970)

Tuy hai bài thơ lấy khung cảnh
tại Việt Nam nhưng qua một số
câu tác giả đã nói với nhân loại
rằng:

* Cái sai lắ to lớn của thế kỷ
này là loài người đã ngây thơ, dễ
tin nên Lenine mới áp dụng được
học thuyết của Marx trên thế giới.

* Chắc chắn sẽ có một ngày
dân chúng bị áp bức trong các
nước Cộng sản nổi lên đập phá
gông cùm để tuyên bố "vắt cở, vắt
Đảng".

* Kỷ nguyên sắp đến là "kỷ
nguyên tã trắng thắng cờ hồng".

* Những chuyện đó nhất định
sẽ xảy ra với "loài người hôm nay",
nghĩa là trong thế hệ chúng ta,
trong thế kỷ này.

Quả là những câu sấm!

Nguyễn Chí Thiện không có
những chức vụ như Tổng Thống,
Thủ Tướng, Chủ tịch v.v... cũng
không có những bằng cấp như
Thạc sĩ, Tiến Sĩ, Bác sĩ v.v... để viết
trước hoặc sau tên của mình.

Một số người đã kính mến gọi
Ông là Thi sĩ, là Ngục sĩ.

Người viết có lòng ngôn quá
không khi gọi ông là VĨ NHÂN?

Nhất định những đợt sóng
thần, những trận cuồng phong sẽ
tiếp tục quét sạch các hang ổ của
những bọn giáo điều, ngoan cố tại
Trung cộng, Việt Nam, Bắc Hàn và
Cu Ba để nhân loại toàn thế giới
được sống trong kỷ nguyên mới tự
do, dân chủ thanh bình và hạnh
phúc.

Và để cho chiêu chiêu trên quê
Mẹ thân yêu, toàn dân Việt Nam
được hưởng cảnh thái bình an lạc
mà VĨ NHÂN Nguyễn Chí Thiện
đã tiên tri từ hơn hai mươi năm
trước:

Tiếng sáo mục đồng êm ả

Tình quê tha thiết ngân nga

Thay tiếng "Tiến Quân ca"

Và "Quốc Tế Ca"

Là tiếng sáo diều trên trời
xanh bao la!

QUẠT NGÁ NHỮNG PHO TƯỢNG

• Trông nước người:

Hơn 70 năm qua Karl-Marx là
một tôn giáo. Đảng viên Cộng sản
phải xem Tổng Bí Thư Đảng Cộng
Sản Liên Xô như là Giáo chủ và
xem Mạc Tư Khoa như Tòa Thánh.
Vì độc tài đảng trị nên chúng ép
bước nhân dân các nước thuộc hệ
thống Cộng sản cũng phải tin như
vậy. Do đó khắp nơi hình ảnh hoặc

tượng của Lenine, của Stalin được
treo, được dựng cao ngạo nghệ.
Nhưng những đợt sóng thần của
trào lưu tự do dân chủ đã quạt ngã
các pho tượng này.

Cuối tháng 2 vừa qua, nhà cầm
quyền Mông Cổ đã hạ bức tượng
Stalin tại công viên chính ở trung
tâm thủ đô Olan Baltor.

Đầu tháng 3, người dân Lô Ma
Ni đã triệt hạ bức tượng đồng của
Lenine tại thủ đô Bucharest.

Việc triệt hạ hai bức tượng
trên – nhất là tượng Lenin – chứng
tỏ thái độ dứt khoát của các dân
tộc này là cương quyết giã từ chủ
nghĩa Cộng sản.

• Nghĩ đến nước ta:

Riêng tại Việt Nam hơn 40
năm qua, Hồ Chí Minh và hậu duệ
quyết tạo ra một lớp người "xã hội
chủ nghĩa" theo đúng tiến trình:

* Tiếng nói đầu đời là gọi tên
Giáo chủ:

Thương biết mấy nghe con học
nói

Tiếng đầu lòng con gọi Stalin

* Lớn lên, khi biết suy nghĩ thì:

Thương cha, thương mẹ,
thương chồng

Thương mình: thương một,
thương ông: thương mười.

* Khi chết thì theo tổ Mác Lê:

Bác đã lên đường theo tổ tiên

Mac-Lenin thế giới người hiền

Chúng buộc mọi người phải
nhật tụng như thánh kinh câu:
"Yêu nước tức là yêu xã hội chủ
nghĩa."

Đặc biệt đối với Hồ chí Minh,
bộ chính trị Hà Nội đã tô vẽ, đã
thần thánh hóa tên đồ tể số một
của nhân loại này và ép buộc dân
chúng phải tôn thờ để thay thế
hình ảnh của Trời, của Đức Chúa,
của Đức Phật v.v.

Và Hồ Chí Minh có lẽ là tên
lãnh tụ duy nhất trên thế giới đã
hoặc chính mình, hoặc chỉ thị cho
đàn em đặt nhạc, làm thơ, viết sách
ca tụng mình rồi đi khắp nơi khoải
trả ngời vuốt râu xem các cháu
múa hát tôn vinh mình.

Tháng 2 vừa rồi, Đỗ Mười, Chủ

tịch Hội Đồng Bộ Trưởng bạo quyền Hà Nội, còn tuyên bố sẽ xây tượng Hồ Chí Minh để kỷ niệm sinh nhật họ Hồ vào ngày 19-5 sắp đến.

Chủ trương phong thánh cáo Hồ của Hà Nội cho đến ngày nay chỉ còn được tiếp tay bởi những kẻ hoạt đầu kiểu nhóm Thông luận bên Pháp:

"Một ngày mai, tôi hy vọng rất gần đây, khi non nước thật sự thanh bình, anh em ta về, nếu có một đài chiến sĩ chung cho tất cả những người đã hy sinh vì Việt Nam, chúng ta sẽ đến đó cầu nguyện. Nếu lăng ông Hồ còn, chúng ta - dù đã chiến đấu trong hàng ngũ nào - cũng nên đến đó cầu nguyện, một cách để nói với mai sau, là anh em chúng ta đã quên hết những bài học hận thù" (nguyên văn của Thông Luận)

Hoặc bởi những kẻ "tự xem mình là trí thức", điển hình là ông già 82 tuổi lụ khụ Nguyễn Mạnh Tường, vừa được Hà Nội cho đi ngoại vãn bên Pháp, đến đâu cũng một tiếng là "Bác Hồ vĩ đại", hai tiếng là "Cụ Thủ tướng Đỗ Mười kính mến"

Nhưng lòng dân thì sao?

Trong nước: 15 năm qua, hình ảnh Hồ Chí Minh đã là đề tài cho toàn dân chăm biếm, nguyên rủa. Ảnh Hồ Chí Minh lộng kiếng buộc phải treo trong mọi gia đình đã bị đem "liệng cống". Mọi người khi "đi tiêu" thì bảo nhau là đi xem "lăng bác" và v.v.

Ngoài nước: Kể từ ngày Đại Hội Đồng UNESCO - do vận động của một số thành viên thân Cộng - đã quyết định sẽ dựng ra tổ chức lễ sinh nhật 100 năm của Hồ Chí Minh và vinh danh Hồ như là một nhà văn hóa, một nhà cách mạng yêu nước. "thì, hơn hai năm qua, cộng đồng người Việt Quốc Gia ở hải ngoại đã nhất tề đứng lên. Muốn người như một, chung ý, chung lòng. Hàng ngàn kháng thư, hàng ngàn chữ ký gửi phản đối tổ chức này. Ủy ban Tố Cáo Tội Ác Hồ Chí Minh được thành lập. Sách vạch trần bộ mặt thật của Hồ Chí Minh được liên tiếp được ấn hành.

Mọi đoàn thể, mọi tôn giáo, nội tạng lớp với từng hoàn cảnh thuận tiện riêng tư đã vận động dư luận chính giới khắp nơi - nhất là tại Pháp - chặn đứng kế hoạch nói trên của UNESCO.

Tin mới nhận được là chính phủ Pháp đã khước từ việc tổ chức vinh danh Hồ Chí Minh và Văn phòng thường trực của UNESCO cũng đã cho biết sẽ không nhận lãnh trách nhiệm này.

Để vớt vát phần nào thể diện, Cộng sản Hà Nội cho biết sẽ mượn

một phòng trong trụ sở của UNESCO để triển lãm hình ảnh, sách báo về Hồ Chí Minh như một nhà thơ. (?)

Đây là một thắng lợi to lớn nhất của Cộng Đồng tị nạn Việt Nam khắp nơi trong 15 năm qua. Tuy nhiên, chúng ta còn phải tiếp tục phản đối, tiếp tục vận động để - không phải chỉ có Văn Phòng thường trực - đại hội đồng UNESCO phải chính thức hủy bỏ quyết định từ tháng 11-1987.

Các hình ảnh, các tượng đồng của Mao Trạch Đông, Stalin, Lenin nếu còn trong nước Việt Nam sẽ phải bị quật ngã.

Các hình ảnh của Hồ Chí Minh khắp nơi sẽ phải hoàn toàn bị "liệng cống".

Lăng cáo Hồ sẽ phải bị san bằng.

LỜI KẾT

Một mùa xuân mới đang về với vạn vật.

Thời gian vận hành theo một chu kỳ. Đông tàn là Xuân đến. Nắng mới ảm áp đang thay thế cho giá băng rét buốt. Hoa lá tốt tươi đang từ thay thế cho lá trụi cành trơ.

Hôm nay, chúng ta bất chợt thấy một nụ hoa nở lẻ loi trong góc sân nhà.

Ngày mai, chúng ta bắt gặp những búp xanh trên các cành cây bên vệ đường.

Chỉ vài tuần là vạn vật đã khoác lên chiếc áo xanh mơn mơn. Các loài hoa đua nhau khoe sắc khắp nơi. Mùa Xuân mới đang về với biết bao là hy vọng.

Trong cái nắng mới ảm áp nơi quê người, tất cả chúng ta hãy nguyện cầu cho những mùa Xuân thật an lành, thật rõ ràng trên tổ quốc Việt Nam thân yêu.

TP. Garden tháng 3-1990

• NGUYỄN VĂN QUẢNG NGÀI

